

Th. Nielsen: Forholdet er jo for Tiden det, at der ved Seminarierne findes 11 faste Lærere med normerede Lønninger foruden Forstanderne og desuden Lærere, der ere lønede af den saakaldte Honorarkonto. Lønningsloven for Seminarierne er af 25de Marts 1871, og i Henhold til den have Lærere med normerede Lønninger følgende Lønninger: 3 have 1,400 Kr. og derefter følge de andre 2 og 2 med 16 indtil 2,200 Kr. De, der lønnes af Honorarkontoen, have omtrent 1,400 Kr. Som den ærede Minister har oplyst, have kun 4 Pensionsberettigelse. Man vil altsaa se, at deres Stilling efter Lønningsloven er meget kummerlig, thi det kan ikke nægtes, at en Seminarielærer med 1,400 Kr., der ikke har Pensionsret, er daarlig stillet, og de bedst stillede Almue-skolelærere ere bedre lønede. Men Lønningerne ere forøvrigt bedre, end Lønningsloven lader formode, idet man har efter Ar paa Finansloven har sørget for at forbedre den, endog saa efterat Lærerne havde tagt en Proces om et Tillæg, som de mente sig berettigede til, gav man dem med Beredvillighed den samme Sum som Lønningsforbedring, som der havde været Tale om i den Proces, de tabte. Derimod har man i de senere Aar forhøjet Lønningerne saaledes, at man har givet dem 33 pCt. af de første 1,200 Kr. Derved er Stillingen bleven saaledes, at de bedst lønede have omtrent 2,500 Kr., lidt over og lidt under; men de daarligstlønede og navnlig de der lønnes af Honorarkontoen have selvfølgelig meget mindre. Man kan heller ikke nægte, at det er en meget lidet rationel Maade at lønne Lærere paa, at stille dem paa den Maade, at de følge efter hinanden med 14, 16—1800 Kr., saaledes at de, der staa paa de lavere Lønninger, skulle med Hensyn til at rykke højere op vente efter, at de, der staa paa de højere Lønninger, kunne dø eller gaa af. Det bliver altsaa en ren Tilfældighed, naar de komme til at naa den højere Lønning. Det er naturligtvis meget mere rationelt — og det betragter jeg som den største Fordel ved dette Lovforslag — at man i Stedet for dette Ventehystem, om jeg saa maa kalde det, sætter det paa den Maade, at de paagældende saa Alderstillæg; saa vide de, hvad de kunne naa, naar de udføre deres Arbejde forsvarligt. Jeg betragter det fremdeles som en Fordel, at de saa en virkelig løubestemt Pension. Jeg behøver blot at minde om den usikre Stilling, de have staaet i, jeg behøver blot at minde om, hvad vi jo nu snart komme til paa Finansloven, at en Lærer affædigedes uden nogen som helst Pension eller Understøttelse.

Jeg skal forøvrigt ikke her komme ind paa, hvorvidt han har Krav paa det eller ikke, det vil foreligge senere. Det er i alt Fald en usikker Stilling, Lærerne have, at de ikke have nogen Ret, men i det højeste en Naade, som man jo veed ikke lyder godt, ikke en Gang, naar der er Tale om Alderdomsforsørgelse, og da vel har en lige saa daarlig Klang her. I Reglen have de ganske vist faaet en Understøttelse, men det vilde jo være meget bedre, om det blev løubestemt.

De to Ting betragter jeg altsaa som en Fordel, at Lønningerne blive rationelt ordnede, og at de faa den Pensionsret, som man jo nok veed, de faktisk have som Regel. Jeg tror vel ikke, at Lønningerne ville blive i og for sig saa grumme meget forbedrede, det vil sige, i det hele taget ikke saa meget forhøjede, men mere rationelle og mere sikre i det hele. Ser jeg efter Lønningerne paa Finansloven, er de nuværende Lønninger 56,608 Kr., og gaa vi ud fra, at Seminarieforsandernes Lønninger omtrent ville blive de samme som hidtil, ca. 12,000 Kr., og gaa vi ud fra, at Honorarkontoen ogsaa vil blive den samme, 8,800 Kr. eller saa omtrent — det kan gerne være, den snarere kan blive lidt mindre, fordi der nu ansættes flere faste Lærere — sætte vi fremdeles de 16 faste Lærere til en Gennemsnitslønning af 2,500 Kr. — det ligger jo saa omtrent midt imellem, de kunne stige til 3,000 Kr. — saa saa vi ud, at de faste Lærere komme til at koste 40,000 Kr. Derefter bliver Udgiften 60,000 Kr. I Forvejen var den 56,000 Kr. — som man ser, er det ikke nogen meget stor Forhøjelse, men det er naturligtvis ogsaa navnlig, om jeg saa maa sige, det Tidspunkt, hvor de sidste Hundreder har en større Betydning for dem.

Jeg er ganske enig med den ærede næstsidste Taler (Bjerre), i, at det har overordentlig stor Betydning, at Seminarielærerne ere stillede saaledes, at de bedste Kræfter kunne drages til Seminarierne, og ihvorvel jeg jo nok tror, efter det Kendskab i alt Fald, jeg har til et af Seminarierne, at de ere forsvarlige og dygtige, er det mig dog bekendt, at der er ikke mange Ansøgere til disse Poster, hvilket man ikke kan undre sig over, eftersom Stillingen er. En æret Taler, det ærede første Medlem for 11te Kreds (Sjyrr), gav jo en meget varm Lovtale over Lærerne i Formiddags, og jeg tror for saa vidt, den er vel fortjent; men jeg skal dog gøre den Bemærkning, at min Erfaring gaar i den Retning, at Seminaristerne i de senere Aaringer ikke have staaet over de ældre Aargange i Dygtighed, der har man snarere, efter mit Kendskab til det,